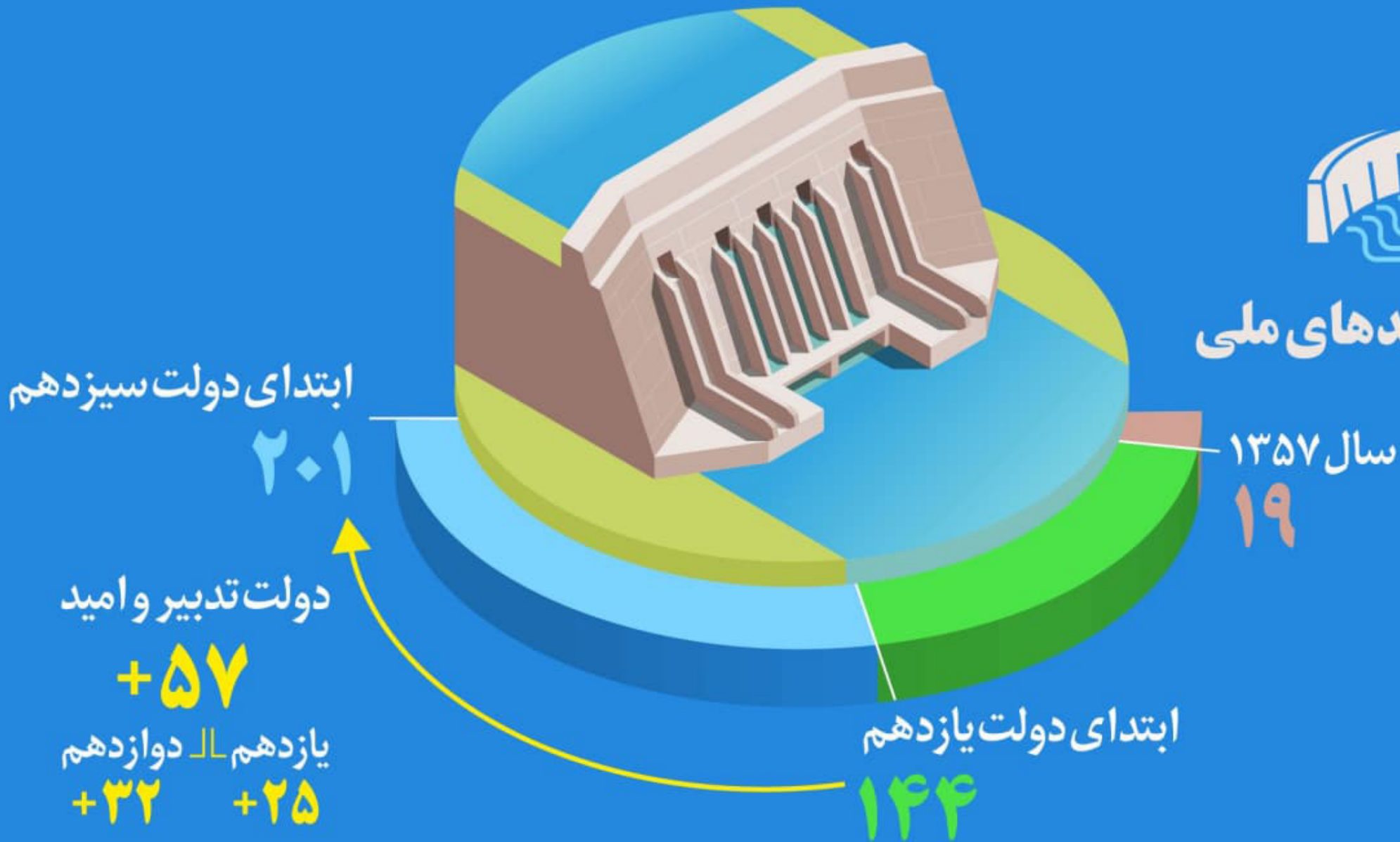

احداث ۵۷ سد ملی در هشت سال اخیر

به گزارش وزارت نیرو در دولت‌های یازدهم و دوازدهم به طور متوسط هر ۵۰ روز یک سد از اعتبارات ملی به بهره‌برداری رسیده است و در مجموع در هشت سال گذشته ۵۷ سد احداث شده است. روند پیشرفت سدسازی از انقلاب اسلامی تاکنون را ببینید.

تعداد سدهای ملی

در دولت تدبیر و امید به طور متوسط هر ۵۰ روز یک سد به بهره‌برداری رسیده است

منبع: ایرنا

گزارش

تلاش نافر جام رئیس سابق مجلس برای ریاست جمهوری

تغییر دیر هنگام و مبهم علی لاریجانی

استراتژی واژه‌سازی لاریجانی قدیمی است!

آن سانسورها و ممیزی‌ها بخش جدا ناشدنی ماجرا هستند و شاید برخی اظهارات خاص و عجیب. در خواب است؟ همه علی لاریجانی را انسانی باهوش و سیاستمداری می‌دانند که می‌تواند همزمان با شرایط با ایفای نقش‌های گوناگون شعاع دایره قدرت خود را افزون کند و هر زمانی که لازم باشد با مهره‌چینی‌های صحیح به مقصود برسد اما از قرار معلوم این بار در محاسبات انتخاباتی دچار دو اشتباه فاحش شده است. یکی آنکه گذشته لاریجانی بنا نیست با اظهارات امروزش به طور کلی فراموش شود. او در هر صورت چهره‌ای اصولگراست که شوربختانه در سال‌های نه‌چندان دور بعضاً اظهارات تند را نیز مطرح کرده که شاید بعضی از تندروهای اصولگرا چنین نکرده‌اند. بنابراین او باید پاسخگوی بعضی اعمالش باشد. نکته بعدی اما استراتژی غلط و نخبه‌نماده امروز وی و استفاده از کلیدواژه‌های قدیمی قبل‌کارا ولی ناکارآمد کنونی است. دیگر دوران ۹۲ به سرآمده؛ دورانی که روحانی با واژه‌سازی کلید و گازانبر و در ۹۶ با سخن گفتن از رفع حصر توانسته بود نظرات را به خود جلب کند. لاریجانی باید چشمانش را به شرایط امروز سیاسی کشور بگشاید و از همین رو توقع نداشته باشد با واژه‌سازی‌هایی مانند «نه به کلید و چکش و مدیریت پادگانی» بتواند همان راه روحانی ۹۲ و ۹۶ را برود یا با گفتن جملاتی مانند «حصر قرار نبود طولانی باشد» مردم را به پای صندوق‌های رای بکشاند. امروز دیگر بازی با کلمات چیزی نیست که مردم را به وجد بیاورد تا به جای خانه‌نشینی به کاندیدای مقابل جریان اصولگرا و لاریجانی رای بدهند.

است. او حالا در اقداماتی تازه‌تر برای جداسازی خود از تندروهای اصولگرا نسبت به توثیق سعید جلیلی واکنش نشان داده و ضمن اینکه او را بار کمکی خوانده گفته است: «احتراما باید عرض کنم مهمترین دستاوردمان این بوده که با اجماع ملی اجازه نداده‌ایم اقلیت بی‌منطقی، ایران را با تندروی به لبه پرتگاه ببرند. شما سرنوشت مردم را به شوخی گرفته‌اید که به عنوان بار کمکی آمده‌اید تا ضعف‌های کاندیدای اصلی را بپوشانید؛ البته اگر «مواضع خطرناک» شما را گردن بگیرند. اما پرسش این است که علی لاریجانی می‌تواند خود را کسی بداند که همیشه از تندروی دور بوده است؟ لاریجانی همان کسی است که اظهار نظر جنجالی چند سال پیش منتسب به او در دانشگاه شریف که گفته بود «ایرانیان قبل از اسلام مردمانی بی‌سواد، بی‌فرهنگ و در کل وحشی بوده‌اند.» سبب شد ناگهان موجی از تعجب و اعتراضات رخ دهد. یا در حالی در مورد برنامه هویت ابراز بی‌اطلاعی می‌کند که بریده‌های برخی رسانه‌ها که این روزها در شبکه‌های اجتماعی پخش می‌شود چیز دیگری را نشان می‌دهد. گذشته علی لاریجانی چه خواهد، چه نه با اصولگرایی گره خورده است؛ با صداوسیما می‌کند که در

مردم از او، جدا کند. او این شیوه را در شعار اولیه‌اش نشان داده است؛ «نه به چکش و کلید و مدیریت پادگانی» همین مفهوم را می‌رساند؛ اینکه وی نه به دولت دوازدهم ارتباطی دارد، نه از رئیسی و نظامی‌هاست. در ادامه او موضعش را در ارتباط با جداسازی خود از یکسری اشخاص و تندروی‌ها، در گفت‌وگویش در کلاب‌هاوس نشان داد. از طرفی اقداماتش را کاملا جدا از برادران خویش دانست و حتی گفت آنها خود باید پاسخگوی کارهایشان باشند و من با آنها در مسائل مختلفی موافق نیستم و آنان را به من ربط ندهید. حتی اظهار داشت که من خود از پشت تریبون به عمل رئیس سابق قوه قضائیه (برادرش) اعتراض کردم و نگاه‌هایمان با هم فرق دارد و... در سویی دیگر اما در ارتباط با سابقه‌های نامطلوبش مثلا در سازمان صداوسیما تلاش کرد به نوعی خود را جدا از ماجراها بداند. مثلا نقش خود در برنامه پرحاشیه‌ای مثل «هویت» انکار کرد و گفت در آن نقشی نداشته است و آن برنامه کار اشتباهی بوده

آرمان ملی: امید کاجیان: علی لاریجانی مدت‌هاست که خود را به عنوان یک میان‌رو نشان می‌دهد؛ کسی که مستقل است و ارتباطی با اصولگرایی ندارد. برای رسیدن به این خواسته‌ها، تلاش‌های زیادی هم از خود نشان داده است. اوج این کار را می‌توان در انتخابات مجلس دهم دید؛ زمانی که در لیست امید جای گرفته و از ماهیت اصلی‌اش دور شده بود. در ادامه اما به همان امیدی‌ها هم پشت کرد و در مجلس دهم فراقسیون جداره انداخت. رئیس سابق مجلس ولی یک چیز را خوب می‌داند؛ اینکه در عرصه انتخابات ۱۴۰۰ هم باید تغییراتی در خود نشان دهد و هم اینکه چنین موضوعی را به مردم هم القاء کند. او از سویی می‌داند اگر خود را نزدیک به حسن روحانی معرفی کند یا توجه به اتفاقات این چهار ساله عملا هیچ شانسی برای پیروزی و گرایش مردم به خود نخواهد داشت. از طرفی هم دیگر نه اصولگرایان او را از خویش می‌دانند و نه او می‌تواند به این دل ببندد که جناح راست، آیتا... رئیسی را رها کرده و روی دیوار او یادگاری بنویسند. در چنین شرایطی لاریجانی برای رای‌آوری تنها یک راه دارد؛ اینکه خود را به هر نحوی شده جدی‌ترین رقیب رئیسی معرفی کند. این کار دویزگی دارد؛ یکی اینکه شاید مخالفان رئیسی و اصولگرایان - البته بخشی از آنها - که در انتخابات شرکت می‌کنند - را به خود جلب کند و دیگری اینکه بتواند دل اصلاح‌طلبان را برای ائتلاف در صورت رخصت یا کناره‌گیری جهانگیری به دست آورد.

راهی که لاریجانی طی می‌کند
لاریجانی برای این مهم باید تا می‌تواند خود را از تندروی و اصولگرایی دور کند و البته در عین حال خود را از دولت روحانی به دلیل عدم استقبال